

## ОРИСНИЦИ

Орисници или нареченици се казват жени, които по Божие предопредѣление отиватъ на третия день презъ нощта, следъ раждането на всѣко дете, да му опредѣлятъ сѣдбата за презъ земния животъ. За това тѣ отиватъ предварително при Господа, узнаватъ сѣдбата му отъ него, и тогава я възвѣстятъ, отбелязвайки я по лицето му. Тѣ сѣ три млади жени не на еднаква възрастъ. Когато дойдатъ при детето, тѣ заставатъ надъ главата му и почватъ да орисватъ. Първа опредѣля сѣдбата му най-младата, после срѣдната и най-сетне най-старата. Последната може да възприеме или не орисаното отъ първитѣ две, или да каже свое особено, и каквото рече тя, то ще се и сбъдне. Решението на орисницитѣ е неизмѣнно, него никой не може да го знае, макаръ нѣкои баби-акушерки и родилки да претендиратъ, че сѣ чули на сънъ какво е било орисано. По особени признаци обаче, то горе-долу се налучва отъ нѣкои.

Народнитѣ приказки разказватъ случаи на подслушано орисване отъ лица външни, въ свръзка съ собствената тѣхна сѣдба. И при всичкото имъ опитване да измѣнятъ това нежелателно за тѣхъ предопредѣление, тѣ не само че не сѣ сполучвали, но сѣ били дори и наказвани за тая своя дързостъ. Разказватъ впрочемъ и за случаи, когато орисаното е видоизмѣнявано относително опредѣления срокъ за умирање, при условие обаче, ако братъ, сестра или съпруга се съгласятъ да пожертвуватъ съответствено число години отъ своя животъ. Най-сетне въ една приказка се разправя, че когато самъ Господъ, умиловитенъ отъ окаяното положение на единъ зле орисанъ човѣкъ, пожелалъ да смегчи сѣдбата му, той не я измѣнилъ, а му посвѣтвалъ да се ожени за нѣкоя си добре орисана мома, та покрай нея, да помине и той по-човѣшки животъ.

## САМОВИЛИ

Самоволитѣ въ народнитѣ ни умотворения се представятъ като прекрасни женски същества, съ човешко тѣлосложение, но съ свѣрхочовѣшки свойства, които живѣятъ по високитѣ планински мѣста, особено дето